

اندازه‌گیری هموگلوبین C در سکهای به ظاهر سالم نژاد شینلو

دکتر ملیحه عباسعلی پورکبیره^۱ دکتر ابراهیم جوان آملی^۲ دکتر سعید بکائی^۳ دکتر پروانه حضرابی نیا^۴

کیت هموگلوبین گلیکوزیله (GHB) مورد استفاده از شرکت مهساپاران و کیت اندازه‌گیری هموگلوبین از شرکت زیست شیمی تهیه گردید. و آزمایشها بر روی خون تام انجام گردید. با توجه به تحقیقاتی که در انسان انجام شده است در افراد نرمال رابطه‌ای بین قندخون ناشتا و میزان هموگلوبین A₁C، و همچنین تفاوت معنی‌داری بین حالت ناشتا و غیرناشتا وجود ندارد و از طرفی اجزای ناپایدار هموگلوبین گلیکوزیله (Hb A₁C) در این آزمایش تداخل ایجاد نمی‌کند (۲). لذا ناشتا بودن سکهای مورد مطالعه در این تحقیقات اهمیت نداشت. از طرف دیگر اورمیک بودن و مصرف داروها موجب افزایش یا کاهش نتایج نمی‌شود. در این روش که به عنوان کلریمتریک نامیده می‌شود پنتوزها در مجاورت اسیدهای ضعیف تشکیل فورفورال و هگزووزها تشکیل هیدروکسی متیل فورفورال‌ها می‌دهند. بنابراین هموگلوبین A₁C در معرض اسید ضعیفی مثل اسید اکسالیک هیدروولیز شده و ۵ هیدروکسی متیل فورفورال (5-HMF) آزاد می‌شود. سپس پروتئینها به وسیله اسید تراویتیک وارد واکنش شده و محلول رنگی ایجاد در طول موج ۴۴۳ نانومتر اندازه‌گیری می‌شود. میانگین و انحراف معیار در کل جمعیت سکهای مورد مطالعه 0.95 ± 0.064 براورد شده و میزان هموگلوبین A₁C در سکهای نر و ماده اختلاف معنی دار نداشت و از نظر گروههای مختلف سنی نیز اختلاف معنی داری مشاهده نگردید.

واژه‌های کلیدی: هموگلوبین A₁C، کلریمتریک، سگ، شینلو، دیابت قندی.

مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، دوره ۵۶، شماره ۴، ۴۳-۴۱، (۱۳۸۰)

در این تحقیق برای تعیین مقادیر طبیعی هموگلوبین A₁C در سکهای به ظاهر سالم نژاد شینلو از ۴۵ قladه سگ استفاده شده است که ۲۰ قladه نر و ۱۵ قladه ماده بودند. برای اندازه‌گیری هموگلوبین A₁C از کیت‌های آماده اندازه‌گیری هموگلوبین A₁C به روش کلریمتریک استفاده شد. در این روش هموگلوبین A₁C در معرض اسید ضعیفی مثل اسید اکسالیک هیدروولیز شده و ۵-هیدروکسی متیل فورفورال آزاد می‌شود. سپس پروتئینها به وسیله اسید تراویتیک رسوب داده می‌شوند و مایع رویی با اسید تایوبارتیتریک وارد واکنش شده و محلول رنگی ایجاد می‌کند که جذب آن در طول موج ۴۴۳ نانومتر اندازه‌گیری می‌شود. میانگین و انحراف معیار در کل جمعیت سکهای مورد مطالعه 0.95 ± 0.064 براورد شده و میزان هموگلوبین A₁C در سکهای نر و ماده اختلاف معنی دار نداشت و از نظر گروههای مختلف سنی نیز اختلاف معنی داری مشاهده نگردید.

گلبول قرمز (RBC) سلولی غیر وابسته به انسولین است که گلوكز داخل سلولی آن با مکانیزم انتشار تسهیل شده و متعاقب افزایش گلوكز پلاسمای طوری که فرونی می‌یابد در یک واکنش غیر آنزیماتیک با هموگلوبین درون گلبول قرمز ترکیب شده و تشکیل هموگلوبین گلیکوزیله (HbA₁C) را می‌دهد. این واکنش به طور آهسته و غیر قابل برگشت و در طول ۱۲۰ روز عمر گلبول قرمز اتفاق می‌افتد. لذا بررسی هموگلوبین گلیکوزیله (HbA₁C) می‌تواند روشی مناسب برای کنترل طولانی مدت دیابت بوده و از طرفی به عنوان روشی برای تشخیص شروع عوارض دیابت مطرح باشد و چون هیرگلیسمی‌های موقت و گذرا نمی‌تواند سبب افزایش آن گردد لذا به نظر می‌رسد که اندازه‌گیری هموگلوبین گلیکوزیله (بخصوص A₁C) بتواند در تشخیص هیرگلیسمی دائمی (نظیر دیابت ملیتوس) در سکهای مفید واقع شود (۱،۳). برای استفاده از این پارامتر لازم است که مقادیر نرمال آن با روش‌های متداول در جمعیت مورد نظر به دست آید. در این تحقیق از روش کلریمتریک استفاده شده است که از جمله مزایای آن جداسازی PreA₁C (جزء ناپایدار هموگلوبین گلیکوزیله) می‌باشد. در این روش غیر ناشتا بودن سگ تأثیری در افزایش میزان HbA₁C ندارد (۸). بنابراین نمونه‌گیری را در هر هنگامی از روز می‌توان انجام داد.

نتایج

نتایج حاصل از اندازه‌گیری هموگلوبین گلیکوزیله (HbA₁C) در جدول ۱ ارایه شده است. همان گونه که ملاحظه می‌شود میانگین و انحراف معیار، خطای معیار و سایر پارامترهای مقادیر HbA₁C برحسب جنس از آورده شده است. برای مقایسه میانگینهای آزمون آنالیز واریانس یکطرفه استفاده گردید. براساس آزمونهای انجام شده علی‌رغم مشاهده اختلاف ظاهری مقادیر محاسبه شده و بالاتر بودن مقدار متوسط HbA₁C در جنس نر (0.074 ± 0.05 درصد) نسبت به جنس ماده (0.054 ± 0.05 درصد) از نظر آماری اختلاف معنی داری مشاهده نگردید، همچنین با آنکه مقادیر پارامتر مورد نظر در گروه سنی اول (۶-۱۲ ماه) و گروه سنی چهارم (۱۹ ماه و بیشتر) (0.072 ± 0.05 درصد) و در گروه سنی دوم (۷-۱۲ ماه)، (0.080 ± 0.05 درصد) و گروه سنی سوم (۱۸-۲۳ ماه)، (0.090 ± 0.05 درصد) بوده است اما آزمون آنالیز واریانس یکطرفه این اختلافات را تأیید ننمود.

بحث

تعداد ۴۵ قladه سگ نژاد شینلو در این تحقیق مورد مطالعه قرار گرفت که ۳۰ قladه از سکهای نر و ۱۵ قladه دیگر ماده بودند. در کل جمعیت مورد مطالعه حداقل میزان هموگلوبین گلیکوزیله مربوط به سکهای نر (0.03 ± 0.01 درصد) و حداقل میزان آن مربوط به سکهای ماده (0.08 ± 0.03 درصد) بود. پس از انجام آزمون T-student معلوم شد که بین سکهای نر و ماده از نظر هموگلوبین گلیکوزیله اختلاف معنی داری وجود ندارد. بنابراین می‌توان نتایج به دست آمده از تحقیق فوق را برای گروههای سنی مختلف و همچنین برای سکهای نر و

(۱) گروه آموزشی علوم پایه دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران - ایران.

(۲) دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران - ایران.

(۳) گروه آموزشی بهداشت و کنترل مواد غذایی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران - ایران.

(۴) گروه آموزشی علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران - ایران.

مواد و روش کار

تعداد ۴۵ قladه سگ نژاد شینلو به ظاهر سالم ارجاعی به بیمارستان دامهای کوچک دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران انتخاب شدند. ۳۰ قladه از این سکهای نر و ۱۵ قladه ماده بودند. منظور از سکهای به ظاهر سالم سکهایی بودند که برای واکسیناسیون به بیمارستان ارجاع می‌شدند. پس از انجام معاینات اولیه و اطمینان از سلامت آنها مشخصات در برگهای جداگانه ثبت شد. این مشخصات شامل نام صاحب دام، تاریخ نمونه برداری، سن دام، شماره پرونده و سابقه پرادراری (Polyuria) و پرنوشی (Polydipsia) بود. سپس اقدام به اخذ ۵ میلی لیتر خون از ورید سفالیک سکهای مورد مطالعه گردید. نمونه‌های خون در لوله‌های حاوی EDTA ریخته شده و سپس جهت اندازه‌گیری هموگلوبین A₁C به آزمایشگاه بیوشیمی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران منتقل گردید.

جدول ۱- پارامترهای مربوط به هموگلوبین A_{1C} در سگهای به ظاهر سالم نژاد شینلو بر حسب سن و جنس، ارجاعی به بیمارستان شماره ۱ دامهای کوچک دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران (سال ۱۳۷۹).

پارامترهای HbA _{1C}						جنس	سن (ماه)
حداکثر	حداقل	خطای انحراف معیار	انحراف معیار	میانگین	تعداد نمونه		
۷/۵	۴/۷	۰/۱۵	۰/۷۱	۵/۸۱	۲۱	نر	۰ - ۶
۸/۳	۴/۱	۰/۱۶۷	۱/۶۳	۵/۴۰	۶	ماده	
۸/۳	۴/۱	۰/۱۹	۰/۹۶	۵/۷۲	۲۷	جمع	
۶/۳	۵/۸	۰/۲۵	۰/۳۵	۶/۰۵	۲	نر	۷ - ۱۲
۵/۶	۵/۵	۰/۱۰۵	۰/۰۷	۵/۵۵	۲	ماده	
۶/۳	۵/۵	۰/۱۸	۰/۳۶	۵/۸۰	۴	جمع	
۵/۵	۴/۹	۰/۱۸	۰/۳۲	۵/۱۴	۳	نر	۱۳ - ۱۸
۶/۳	۴/۱	۰/۱۶۶	۱/۱۴	۵/۰۳	۳	ماده	
۶/۳	۴/۱	۰/۱۳۱	۰/۷۵	۵/۰۹	۶	جمع	
۷/۱	۳/۳	۰/۱۸۲	۱/۵۴	۵/۶۵	۴	نر	۱۹ - ۳۷
۷/۱	۵/۰۳	۰/۱۴۵	۰/۹۰	۵/۸۱	۴	ماده	
۷/۱	۳/۳	۰/۱۴۳	۱/۲۲	۵/۷۲	۸	جمع	
۷/۵	۳/۳	۰/۱۵	۰/۸۳	۵/۷۴	۳۰	نر	کلیه گروههای سنی
۸/۳	۴/۱	۰/۱۳۰	۱/۱۸	۵/۴۵	۱۵	ماده	
۸/۳	۳/۳	۰/۱۴	۰/۹۵	۵/۶۴	۴۵	جمع	

در روش کلریمتریک نیز مواردی از قبیل پدیده Denovoformation ترکیب ۵-هیدروکسی متیل فورفورال در نمونه‌های حاوی مقادیر بالای گلوكز سبب افزایش کاذب در مقدار هموگلوبین گلیکوزیله می‌شود. بنابراین از نظر کمی، بیشترین مقادیر هموگلوبین گلیکوزیله (HbA_{1C}) در شرایط نرمال مربوط به روش کروماتوگرافی تعویض یونی و بعد از آن به ترتیب مربوط به روش کلریمتریک و کروماتوگرافی جذبی می‌باشد (۲). البته با در نظر گرفتن این واقعیت که مقادیر بدست آمده در هر روش با توجه به میزان جداسازی Pre A_{1C} و سایر موارد ایجاد کننده افزایش کاذب، مختص همان روش است لذا با ذکر نوع روش و مقادیر نرمال آن مشکلی در تفسیر بالینی هموگلوبین گلیکوزیله در سگهای مورد مطالعه ایجاد نمی‌گردد.

References

- عباسعلی پورکبیره، م. خضرایی نیا، پ. جوان آملی، ا. (۱۳۷۸): تعیین مقادیر طبیعی هموگلوبین A_{1C} (هموگلوبین قندی شده پایدار) در سگهای به ظاهر سالم. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران دوره ۵۴، شماره ۴، صفحه: ۸۹-۹۱
- علاءالدولهای، ه. (۱۳۷۳): بررسی HbA_{1C} به روش کلریمتریک. پایان نامه کارشناسی ارشد هماتولوژی از دانشگاه تربیت مدرس.
- Border, GS. (1992): Clinical Chemistry., 38, 12: 2414-2418.
- Easley, JR. (1986): Glycosylated hemoglobin in dogs: Veterinary Clinical Pathology 15, 1:12-15.
- Elliott, DA., Nelson, RW., Feldman, EC., (1997): Glycosylated hemoglobin concentrations in the blood of healthy dogs. JAVMA, 211, 6: 723-727.
- Gabbay, KH. (1979): Diabets, 28:337-340.
- Helena HbA1C column procedure brochure, according to the Micochromatographic Methodology for Quantitation of HbA1C (1998).
- Ladenson, J.H., Chan, K. M. (1985): Glycosylated hemoglobin and diabetes. A case and an overview of the subject. Clin. Chem. 31,6: 1060-1067.
- Mahaffey, EA. (1982): Glycosylated hemoglobin in diabetic and non diabetic dogs. JAVMA, 180, 6: 635-637.

ماده مورد استفاده قرار داد. در تحقیقی که توسط نگارنده و همکاران (۱۳۷۸) در دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران روی ۲۶ قلاده سگ به ظاهر سالم انجام شده مقادیر نرمال (HbA_{1C}) با روش میکروکروماتوگرافی تعویض یونی اندازه‌گیری شد و هیچ گونه اختلاف معنی داری بین سگهای نر و ماده ملاحظه نگردید که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد (۱). با توجه به مقادیر به دست آمده در تحقیق فوق الذکر ($Mean = 7/0.3$ درصد و $Sd = 1/0.2$ درصد) و مقایسه آن با تحقیق حاضر به روش کلریمتریک ($Mean = 5/64$ درصد و $Sd = 0.45$ درصد) به نظر می‌رسد که بین پارامترهای هموگلوبین گلیکوزیله (HbA_1C) در این دو نوع تحقیق اختلاف معنی داری وجود دارد ($P < 0.001$) که به علت جدا شدن کامل pre A_{1C} در روش کروماتوگرافی تعویض یونی می‌باشد که تا حدودی سبب افزایش کاذب در مقدار هموگلوبین گلیکوزیله نیز می‌گردد (۱).

Mahaffey و همکاران در سال ۱۹۸۲ در یک تحقیق بر روی ۴۰ قلاده سگ سالم میزان هموگلوبین گلیکوزیله را با روش کروماتوگرافی تعویض یونی اندازه‌گیری نموده و پارامترهای هموگلوبین گلیکوزیله ($Mean = 6/43$ درصد و $Sd = 1/0.0$ درصد) که با نتایج به دست آمده از تحقیق فوق اختلاف معنی داری را نشان می‌دهد ($P < 0.01$) (۹).

Easily و همکاران در سال ۱۹۸۶ با استفاده از روش کروماتوگرافی تعویض یونی بر روی ۴۴ قلاده سگ سالم هموگلوبین گلیکوزیله را اندازه‌گیری نموده و پارامترهای زیر را گزارش نمودند ($Mean = 7/1$ درصد و $Sd = 1/0.1$ درصد) این تحقیق نیز با تحقیق حاضر اختلاف معنی داری داشت ($P < 0.001$) (۴).

در تحقیق دیگر Elliott و همکاران در سال ۱۹۹۷ مقادیر هموگلوبین گلیکوزیله را در سگهای سالم بر روی ۴۰ قلاده سگ اندازه‌گیری نموده پارامترهای زیر ($Mean = 3/3$ درصد و $Sd = 0.8$ درصد) را به دست آوردند. نتایج این تحقیق با تحقیق حاضر اختلاف معنی داری بود ($P < 0.001$). علت اختلاف مربوط به روش به کارگرفته شده برای اندازه‌گیری Hb A_{1C} است (۵).

در اکثر روشهایی که برای اندازه‌گیری هموگلوبین گلیکوزیله می‌گردد (۱۲ و ۲). در روش کروماتوگرافی جذبی Pre A_{1C} تمام هموگلوبینهای غیر گلیکوزیله به طور کامل از محیط خارج می‌شوند در حالی که در روش کروماتوگرافی تعویض یونی مقدار کمی Pre A_{1C} در محیط عمل باقی می‌ماند که سبب افزایش کاذب در مقدار هموگلوبین گلیکوزیله می‌گردد (۷، ۸، ۱۰).

10. Miedema, K., Casparie, T. (1984): Glycosylated hemoglobin: Biochemical evaluation and clinical utility. Ann. Clin. Biochem. 21:2-15.
11. Sacks, D.B. (1994): Carbohydrate. In The Textbook of Clinical Chemistry, edited by Ashwood, E.R., Tietz. W.B. Saunders Company. Philadelphia: USA, PP: 928-1001.
12. Ashwood, E.R., Tietz. (1994): The Text Book of Clinical Chemistry 2nd ed, W.B. Saunders Company. Philadelphia: USA, PP: 980-988.

Measurement of HbA₁C in normal configuration dogs (German Shepherd breed) by colorimetric assay

**Abassali Pourkabireh, M.¹, Javan Amoli, E.², Bokaei, S.³
Khazraenia, P.⁴**

¹Department of Basic Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran - Iran. ²Graduated from The Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran - Iran. ³Department of Food Hygiene, Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran - Iran. ⁴Department of Clinical Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran - Iran. *J. Fac. Vet. Med. Tehran. Univ. 56, 4: 41-43, 2001.*

Hb A₁C is a useful determinant for identification of subclinical diabetes mellitus in dog. Therefore, determination of normal value of Hb A₁C in normal configuration dogs is demanded. In this study, total blood samples were taken from 45 dogs (30 male and 15 female) for determination of Hb A₁C concentration through colorimetric method by prepared kits. In this method, Hb A₁C was exposed to Oxalic Acid and hydrolysed by that and 5-hydroxy methyl furfural produced. Proteins were precipitated by Trichloro Acetic Acid and upper phase was reacted by Thiobarbituric Acid and provided colored solution. Its absorbance was assayed in 443 nm. Mean and standard deviation in total samples were 5.69 ± 0.95 respectively. Hb A₁C concentration between males and females was not significantly differed, and also there was no significant difference between age groups.

Key words: Colorimetric Assay, Diabetes Mellitus, Dog, German Shepherd, Hemoglobin A₁C (HbA₁C).

